

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....7:36
מוצט"ק.....9:08
סוף זמן ק"ש.....8:45
שיעורים כסדרן
בבלי.....עירובין נ"ז
ירושלמי.....גיטין מ"ד
תוספתא.....מכשירין פרק ב'

פרשת בהר-בחקותי, עברכים חודש סיון, כ"ד אייר, אבות פרק ה', שנת תשע"ג לפ"ק שעה 2, גליון 32 (82)

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּע

אם בחקתי תלכו וגו' ונתתי גשמיכם בעתם, מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א סימן ע"ו) אז דער אייבערשטער שיקט שטענדיג גוטע השפעות פארן מענטש, נאר נישט אייביג האט דער מענטש די פלים עם מקבל צו זיין, און דערפאר קען געמען א לאנגע צייט ביז עם קומט אן צום מענטש, אבער אויב מען האט אמת'דיג בטחון אינעם אייבערשטן, מען גלייבט אז דער אייבערשטער וועט זיכער העלפן, דעמאלט'ס קומט די השפעות שגעלער, מען פאקומט עם אין די ריכטיגע צייט ווען מען דארף עם.

דאס איז פשט אין פסוק, אם בחקתי תלכו, "חק" מיינט א מצוה וואס מען פארשטייט נישט, מען טוט עם נאר ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן און מען גלייבט אינעם אייבערשטן, אויב דו וועסט אמת'דיג גלייבן אינעם אייבערשטן, דעמאלט'ס, ונתתי גשמיכם "בעתם" וועסטו פאקומען דיין פרנסה אין די ריכטיגע צייט.

דער הייליגער רבי רבי אלימלך זי"ע ברענגט (נעם אלימלך, בהר) פון זיין ברודער דער הייליגער רבי רבי זושא זי"ע, אויפ'ן פסוק, וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו, וצוית את ברבתי לכם וגו', אויב וועט איר פרעגן וואס וועלן מיר עסן אין די שמיטה יאר? מען טאר דאך נישט איינפלאנצן, זאגט דער אייבערשטער, איך וועל אריינשיקן א ברכה אין די זעקסטע יאר אז עם וועט שוין זיין גענוג פאר דריי יאר.

לכאורה איז עם נישט דער סדר פון פסוק צו זאגן די קשיא, פארקערט אסאך מאל איז דא איין איבריגע אות אין פסוק וואס מיינט דעם ווערט פארענטפערט אסאך קשיות, נישט פארקערט, די תורה זאל ארויס שרייבן די קשיא?

נאר דער תירוץ איז, אז דער אייבערשטער שיקט שטענדיג שפע פארן מענטש אז קיין אפשטעל, נאר ווען א מענטש הייבט אן פרעגן קשיות "פון ווי וועל איך האבן צו עסן?" מיינט דעם האקט ער אפ די שפע, און דער אייבערשטער מוז פון פריש אריין שיקן די שפע.

דאס איז פשט אין פסוק, די תורה וויל אויסלערנען דעם מענטש אז ער זאל נישט פרעגן קיין קשיות, נאר גלייבן אז דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, ווייל אויב דו וועסט פרעגן קשיות, וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית, וועסטו מיינט דעם אפהאקן די שפע, וצוית את ברבתי, דעמאלט'ס וועט דער אייבערשטער דארפן פון פריש אריין שיקן די השפעות.

(תוך הפסל, ליל שב"ק בהר-בחקותי, תשמ"ט)

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

~ הכנסת אורחים ~

די מצוה פון הכנסת אורחים איז טאקע א שווערע מצוה, אבער עס איז זייער חשוב און טייער ביים אייבערשטן, אזוי ווייט אז חז"ל זאגן (שבת קכ"ז) גדולה הכנסת אורחים יותר מהשכמת בית המדרש ומקבלת פגי השכינה, און דאס לערנט מען ארויס פון אברהם אבינו, ווי מען זעהט אז אפילו ער האט געהאלטן אינמיטן רעדן מיט די שכינה, אבער ווען ער האט געזעהן אורחים קומען האט ער אלעס אפגעלאזט, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן צו ווארטן און ער איז אנטקעגן געלאפן די געסט, איז דאך זיכער אז ווען איינער האלט אינמיטן טוהן אנדערע זאכן, דארף ער אלעס אפלאזן און זיך אפגעבן מיט די געסט.

דער אמת איז אז מיר זענען אלע אורחים דא אויף די וועלט, און ווען מען טוט די מצוה פון הכנסת אורחים, מען נעמט אריין געסט און מען געבט זיך אפ מיט זיי, מען געבט זיי צו עסן און צו טרינקען, דעמאלט'ס וועט דער אייבערשטער, מדה כנגד מדה, אונז אויך געבן צו עסן און צו טרינקן און אלעס וואס מיר דארפן, און מיט דעם קען מען זיך איינשפארן אסאך צרות.

די טאקטער פונעם רבי'ן די צדיקות שרה ע"ה האט אמאל געפרעגט דעם רבי'ן, "ווי אזוי קען מען מקיים זיין די מצוה פון הכנסת אורחים?" האט דער רבי איר געזאגט: "נאך א בילקע, און נאך א שטיקל טישטוד", ווייל דער פאקט איז אז אסאך מאל ווילן די פרויען טוהן די מצוה אויפ'ן בעסטן אופן, זיי ווילן אהער שטעלן פאר די געסט דאס שענסטע און בעסטע, אבער אזוי ווי דאס איז זייער שווער צו טוהן, טוען זיי נישט גארנישט.

המשך בדף ב

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ

וַיֵּשֶׁן מִפְּנֵי חֲדָשׁ תּוֹצִיאֻהוּ, מוֹהֲרָא"שׁ שְׁלִימָ"א זְאֵנְט אַז דְּעַר פֿסוּק קוֹמֵט אױנז מַרְמֵז זײַן, דָּאס וואָס דְּעַר רַבִּי זְאֵנְט (לְקוּשֵׁי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק ב' סִיּוּן ז') אַז ווען אַ מְעַנְטֵשׁ רַעַדֵט מִיט אַ צװײטן פּוֹנְעֵם אײַבערשְׂמֵן פּוֹן יְרֵאֵת שְׂמױם, עַר גַּעבֵט אַרױם פֿאַר זײַן חֶבֶר וואָס עַר האָט אײַן מוֹחַ, דַּעמאַלס פֿילֵט אױס דְּעַר אײַבערשְׂמֵט עַר זײַן מוֹחַ מִיט פֿרײַשֶׁע הַשְּׂגוֹת אײַן עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, ווייל אַזױ ווי עַר האָט אױסגעליידיגט זײַן מוֹחַ פֿאַר אַ צװײטן, פֿאַקוּמֵט עַר אַרײַן פֿרײַשֶׁע זאַכֵן.

דָּאס איז פֿשֵׁט אײַן פֿסוּק, וַיֵּשֶׁן מִפְּנֵי חֲדָשׁ תּוֹצִיאֻהוּ, דו זאַלֵמֵט שְׂמַעַנְדִּיג רַעַדֵן מִיט חֲבָרִים אױן תְּלַמִּידִים פּוֹנְעֵם אײַבערשְׂמֵן, אױן אַזױ אַז דו וועסט אױסליידיגן דײַן מוֹחַ פֿאַר דײַנע חֲבָרִים, וועסטוּ פֿאַקוּמֵן "חֲדָשׁ" פֿרײַשֶׁע גײַע גוטע הַשְּׂגוֹת.

(זאת התורה בחקותי א')

וּכְשֶׁלֹּו אִישׁ בְּאֶחָיו כְּמִפְּנֵי חֶרֶב וְרוֹדֵף אֵינִי, וְלֹא תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אֲבוֹיְכֶם, מוֹהֲרָא"שׁ שְׁלִימָ"א איז מַסְבִּיר דַּעַם פֿסוּק, לױט ווי דְּעַר רַבִּי זְאֵנְט (לְקוּשֵׁי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִיּוּן ל"ד) אױפֿ'ן פֿסוּק (תְּהִלִּים סט, כא) "חֲרָפָה שְׂבָרָה לְבִי" אַז די בּוֹשׁוֹת אױן בּוֹיֹנוֹת צוּבֶרַעֵבן זײַער אַ מְעַנְטֵשׁ, אױן די עֲצָה איז זײַך מַקְשֶׁר זײַן צו די נִקְדָּה וואָס איז שײַך צו אױס, דָּאס מײַנט, אַז די עֵיקֶר בּוֹיֹנוֹת האָט אַ מְעַנְטֵשׁ ווען עַר קוֹמֵט אױף אַ צװײטן "יַעֲנֵעַר אִיז בַּעֲסַעַר פּוֹן מִיר, יַעֲנֵעַר אִיז מֵעַר מַצְלִיחַ פּוֹן מִיר", אױן מַעַן הַיִּבְּטֵם אַן יַעֲנֵעֵם צו מַקְנֵא זײַן, בִּיז מַעַן רַעַדֵט זײַך שׁוֹיֵן אײַן אַז יַעֲנֵעַר ווִיל מִיר רוֹדֵפִין, אײן די צײַט וואָס יַעֲנֵעַר מַרְאֲכֵם בְּכֹלל נִישְׁמַ פּוֹן דִּיר.

אױן די עֲצָה דַּעַרְצוֹ אײַן, אַז אַ מְעַנְטֵשׁ זַאל נָאָר קוֹקֵן אױף זײַן נִקְדָּה, יַעֲדַעַר מְעַנְטֵשׁ האָט אַ נִקְדָּה, אַ זאַך וואָס נָאָר עַר קען אױספֿירן, אױן דַּעַרְפֿאַר דאַרף זײַך יַעֲדַעַר שְׂמַרְקֵן נָאָר מִיט זײַן אײַגענע נִקְדָּה, אױן נִישְׁמַ קוֹקֵן אױף יַעֲנֵעֵם, אױן אַז מַעַן קוֹמֵט נִישְׁמַ אױף אַ צװײטן האָט מַעַן נִישְׁמַ קײַן בּוֹיֹנוֹת.

דָּאס איז פֿשֵׁט אײַן פֿסוּק "וּכְשֶׁלֹּו אִישׁ בְּאֶחָיו" דְּעַר עֵיקֶר דוּרְכַפֿאַל פּוֹן אַ מְעַנְטֵשׁ אײַן, ווען עַר קוֹמֵט אױף אַ צװײטן, "כְּמִפְּנֵי חֶרֶב וְרוֹדֵף אֵינִי" פֿאַילו יַעֲנֵעַר ווִיל דִּיר רוֹדֵפִין, אײן די צײַט וואָס יַעֲנֵעַר קוֹמֵט אַפֿילו נִישְׁמַ צו דײַן זײַט, "וְלֹא תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אֲבוֹיְכֶם" דו וועסט דִּיר נִישְׁמַ קענען דַּעַרְהאַלֵמֵן, ווייל קנָאָה עֵקֵט אױף אַ מְעַנְטֵשׁ, ווען מַעַן קוֹמֵט אױף צװײטן עֵקֵט מַעַן זײַך מִמֵּשׁ אױף לַעֲבַדְדִיגְעַרְהֵיט, אױן מַעַן ווערט אײַנגאַנְצֵן צוּבֶרַעֵבן.

דַּעַרְפֿאַר דאַרף אַ מְעַנְטֵשׁ אַסאַך פֿעַמֵן דַּעַם אײַבערשְׂמֵן, אַז עַר זַאל נָאָר קוֹקֵן אױף די גוטע זאַכֵן וואָס עַר האָט, אױן בְּכֹלל נִישְׁמַ קוֹקֵן אױף אַ צװײטן וועט עַר זײַער מַצְלִיחַ זײַן.

(תוך החלל סעודה שלישית, בְּהַר-בְּחֻקוֹתֵי תַשְׁמ"ז)

שִׁיחוֹת מוֹהֲרָא"שׁ

דַּעַרְפֿאַר האָט אִיר דְּעַר רַבִּי גַעזאַגט אַז מַעַן דאַרף נִישְׁט קײַן גְרוֹיסע זאַכֵן, דַּעַר עֵיקֶר איז נָאָך אַ שְׁטִיקֶל טִישְׁטוּף אַז עַס זַאל זײַן ווי צו זײַן אױן נָאָך אַ בִּילְקַע איז שׁוֹיֵן גַענוג, אױן אױף אַזאַ וועג קען מַעַן מער מַקְיִים זײַן די מַצּוּה.

רַבִּי נִתָּן האָט גַעהאַט אַן אײַניקֶל וואָס האָט גַעהײסן רַבִּי מִיכְלָע, עַר איז גַעווען זײַער שְׂטאַרַק אױסגעצײכנט אײַן די מַצּוּה פּוֹן הַכְּנֵסֵת אױרְחִים, עַר פֿלעגט אַלײַן צוגרײטן די בַּעַט פֿאַרן אױרְחַ, אױן עַר פֿלעגט זײַך אַרױף לײַגן דַּעַרױף צו זַעהן אױב עַס איז גַענוג גוט אױן גַעשְׂמאַק צו שְׂלַאפֿן, אױן אַפֿילו אײַן זײַנע לַעצְטע יאַרן ווען עַר איז שׁוֹיֵן גַעווען אַלט אױן שׁוואַך האָט עַר זײַך נָאָך אַלץ אַנגעשְׂטַרענגט אַלײַן אַנצוגרײטן די בַּעַטן פֿאַר די אױרְחִים, אױן ווען זײַנע קײַנדער האָבן אױס גַעפֿרעגט פֿאַרװאַס עַר איז זײַך אַזױ שְׂטאַרַק מַטְרִיחַ, האָט עַר גַעזאַגט: "אײַך גרײט אַן דַּעַם בַּעַט פֿאַר מִיר נִישְׁט פֿאַרן אױרְחַ", ווייל מִיט דַּעַם גרײט עַר זײַך אַן גוטע זְכוּתִים פֿאַר זײַך אַלײַן.

לְפִיּוֹם יַעֲרַא אַגְרָא

אַבער פּוֹן די אַנדַעַרע זײַט איז עַס נִישְׁט קײַן גרײנגע זאַך, אױרְחִים קענען אַמאַל זײַן שׁווערע מַעַנטֶשֶׁן וואָס זַענען דוּרְכְּגַעאַנְגען אַסאַך צְרוֹת אײַן זײַער לַעבֵן, אױן מַעַן דאַרף האָבן אַסאַך גַעדוּלֵד צו זײַן, אַבער אױב מַעַן איז זײַך בִּיִּצּוּשְׁטײַן דַּעַם נִסִּיּוֹן אױן מַעַן נַעַמֵט אױף די אױרְחִים מִיט סְבֻלְנוֹת, דַּעמאַלֵטִס צַאֵלט דַּעַר אײַבערשְׂטַער צוּרִיק, מְדָה כְּנֵגֵד מְדָה, אױן עַר גַעבֵט אױף פֿאַרן מַעַנטֶשׁ אַלַעס וואָס עַר דאַרף.

אַן אײַנטַרעסאַנטע מַעֲשֶׂה אַיבער דַּעַם איז דָּא פּוֹן די עֶלְטַעֵרן פּוֹן די צװײ הײַליגע בְּרִידַעַר דַּעַר רַבִּי רַבִּי אַלְמֶלֶךְ אױן רַבִּי רַבִּי זױשא ז"ע, זײַערע עֶלְטַעֵרן האָבן גַעוואוּנט אײַן אַ פֿאַרשְׁטוּפֶטע דַּעַרף ווי זײ האָבן דַּאָרט גַעהאַט אַ קַרַעטֶשְׂמַע אױן זײ פֿלעגן אַסאַך אַרײַנעמען גַעסֵט, אױן מַקְיִים זײַן די מַצּוּה פּוֹן הַכְּנֵסֵת אױרְחִים.

אַיַנמאַל איז אַנגַעקוּמען צו זײ אַ וואָגן פֿיל מִיט אַרײַמעלײט אױן קבֻצְנִים, אַנגַעטוהן צוּרִיסן אױן צוּשְׁלִיסן, אױן זײ האָבן גַעבַעַטן אַז מַעַן זַאל זײ אַנוואַרײַמען די מַרְחָץ אַז זײ זַאלן זײַך קענען וואַשן, אױן מַעַן האָט דָּאס זײ צוגעשְׂטַעלט, צװײטן די אַרײַמעלײט איז גַעווען אַיַנער וואָס איז גַעווען זײַער קראַנק אױן פֿיל מִיט קַרַעץ, אױן קײַנער האָט זײַך נִישְׁט גַעוואַלט אַפֿגעבֵן מִיט אױס, די פֿרוי פּוֹן די קַרַעטֶשְׂמַע האָט זײַער רַחֲמֵנוֹת גַעהאַט אױף אױס אױן זי האָט אױס אַנגַעוואַרײַמט הײַס וואַסער, אױן זי האָט גַערוּפֵן

שיחות מוהרא"ש

איר מאן אז ער זאל אפּוואשן דעם אַרימאן, און ער האט אזוי געטוהן, אפילו עס איז אים געווען זייער שווער עס צו טוהן האט ער עס געטוהן בַּחפֿץ לב.

דערנאך האט דער אַרימאן זיי געזאגט: ווייל איר האט זיך אזוי אַנגעשטרענגט זיך אפּצוגעבן מיט מיר און מיר ארויסהעלפן, וואונטש איך אייך אז איר זאלט זוכה זיין צו האבן קינדער אזוי ווי מיר, עס האט זיי בכלל נישט געשמעקט צו הערן אזא ברכה, אבער נאכדעם וואס ער האט געענדיגט רעדן איז ער פארשוואונדן געווארן אינאיינעם מיט די גאנצע וואגן פון ארימעלייט, און דעמאלט'ס האבן זיי פארשטאנען אז דאס איז געווען א נסיון פון הימל, אז זיי זאלן אין דעם זכות זוכה זיין צו קינדער, און אזוי איז טאקע געווען אז זיי האבן זוכה געווען צו געבוירן די צוויי הייליגע קינדער רבי אלימלך מיט רבי זושא וואס זיי האבן באלוינטן די וועלט מיט זייער תורה און צדקות, אלעס איז די זכות פון די מסירת נפש פאר הכנסת אורחים.

אבער פון די אַנדערע זייט דארף מען אויף אכטונג געבן וועלכע אורחים מען נעמט אריין, נישט צו נעמען אורחים וואס פירן זיך נישט אויף ווי מען דארף, און דערפאר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו גוטע און ערליכע אורחים, און מען זאל זיי אויפנעמען מיט שמחה, ווייל מען קען קיינמאל נישט וויסן וואס מען וועט באקומען אין דעם זכות, אין זהר הקדוש שטייט (פרשת וירא) ווען דער אייבערשטער האט ליב א מענטש, שיקט ער אים אן אַרימאן, אז ער זאל האבן די זכות פון צדקה און הכנסת אורחים.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה מקיים צו זיין די מצוה פון הכנסת אורחים, וועט ער זוכה זיין צו אלעס גוט'ס.

(שיחות מוהרא"ש חלק א' ו' חלק ד' ערך אורחים)

נחלי תורה

נשקתיו על ראשו ואמרתי לו אשריכם ישראל שכולכם חכמים גדולים אתם מגדולכם ועד קטנכם (עירובין נ"ג:)

די גמרא דערציילט אז רבי יהושע בן חנניא איז געגאנגען אויפן וועג און ווען ער איז אַנגעקומען צו א פרשת דרכים האט ער געפרעגט פון א קינד: "אויף וועלכע וועג דארף מען גיין אַנצוקומען אין שטאט?" האט דאס קינד געזאגט: "די וועג איז קורץ און לאנג, און די אַנדערע וועג איז לאנג און קורץ", איז ער געגאנגען אין די וועג וואס איז קורץ און לאנג, ווען ער איז אַנגעקומען נאנט צום שטאט האט ער געזעהן אז עס איז ארום גענומען מיט אסאך פעלדער און עס איז זייער שווער אריינצוגיין אין שטאט, איז ער צוריק געגאנגען צו דעם קינד און אים געזאגט: "דו האסט מיר דאך געזאגט אז דאס איז א קורצע וועג?" האט דאס קינד געענטפערט: "אבער איך האב דיר אויף געזאגט אז נאכדעם איז עס לאנג", האט אים רבי יהושע בן חנניא געגעבן א קיש אין שטערן און געזאגט: "וואויל איז אייך אירישע קינדער, אז איר זענט אלע זייער קלוג, פון גרויס ביז קליין".

לכאורה איז שווער פארנוואס איז ער געווארן אזוי איבערגענומען פון די ווערטער פון דעם אינגל?

נאר דאס איז א געוואלדיגע יסוד אין לעבן, צו וויסן און געדענקן אז א וועג וואס זעהט אויס קורץ גרינג און קורץ, מען פירט זיך נישט אויף ערליך, מען היט זיך נישט פון עבירות, אבער נאכדעם איז עס זייער שווער, ווייל דאס פארביטערט דאס לעבן.

אבער ווען א מענטש האט שכל און ער הייבט אן מיט די שווערע וועג, ער לערנט יעדן טאג תורה, ער רעדט יעדן טאג צום אייבערשטן, און ער טוט אסאך מצות ומעשים טובים, אפילו פון אַנפאנג איז עס טאקע שווער, אבער צום סוף מאכט עס דאס לעבן זיס. אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא!

ג.ס

~ ~ ~

מען קען אריינשיקן חידושים והערות אויף אימעיל:

breslevcenter@gmail.com

אדער קען מען לאזן א מעסידזש אויפ'ן קול אמונה טעלעפאן

ליין #19 212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

הרה"ג יואל ראטה שליט"א

ראש ישיבתינו הקדושה

צו די אפשערן פון זיין אינגל נחמן נתן נ"י למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל קענען ווייטער ממשיך מיט זיין עבודת הקודש אריינצוברענגן דעם אייבערשטן אין אידישע קינדער און אין זכות זאל ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער געזונטערהייט, אמן

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה נתן פריעדמאן הי"ו

מחשובי הנהלת מוסדותינו הק'

צו די געבורט פון זיין אינגל למזל טוב

ר' נתן איז שטענדיג גרייט ארויס צו העלפן אונזערע מוסדות הקדושים מיט וואס מען דארף, דער אייבערשטער זאל העלפן אז די זכות זאל אים ביישטיין אז ער זאל זעהן שטענדיג אסאך אידיש נחת ביי אלע זיינע קינדער, בני ברובי, חיי אריכי, ומזוני רויחי, וסייעתא דשמיא, אמן.

מילי דאָבנות

פּערל ווערמער אויף פּרקי אַבנות

איך בין צוֹדְרוֹקט...

עומדים צופופים ומשתתחים רוחים

יעדער מענטש האט צייטן וואס ער איז צוֹדְרוֹקט, אַמאַל פון זיך אליינס, עס גייט אַרײַבער אויף אים שוועריקייטן, און אַמאַל פון אַנדערע מענטשן וואס טשעפּענען און רודפן אים, און דאס שטערט זייער פארן מענטש, און דאס קומט פון די עבירות וואס מען טוט, וואס מיט דעם באשאפט מען קליפות ומשחיתים, וואס זיי גייען אריין אין די מענטשן וואס רודפן אים.

דער בעל שם טוב זי"ע האט געזאגט: "ווען מען טראכט וואס מען טאר נישט - ליידיט מען פון די קינדער, ווען מען רעדט וואס מען טאר נישט - ליידיט מען פון די ווייב, און ווען מען טוט וואס מען טאר נישט - ליידיט מען פון אַנדערע מענטשן".

און די איינציגסטע עצה איז צו גיין צום אייבערשטן, זיך ביקן צו אים, זיך אויסוויינען צו אים, אז מען זאל שוין ארויס גיין פון אלע צרות, ווייל נאר דער אייבערשטער קען העלפן.

דאס זאגט אויך דער תנא, עומדים צופופים - ווען מען שטייט צוֹדְרוֹקט, מען ליידיט פון זיך אָדער מען ליידיט פון אַנדערע, איז די עצה, ומשתתחים רוחים - מען זאל זיך ביקן צום אייבערשטן, און זיך בעטן ביי אים, דעמאלט'ס וועט ברייט ווערן פארן מענטש, ער וועט ארויסגיין פון אלע זיינע פּראָבלעמען.

(חסדי אבנות פרק ה' משנה ה')

פּרײַטאָג איז אַנגעצויגן...

עשרה דברים נבראו בערב שבת, ויש אומרים אף המזיקין.

ת"ל זאגן (בראשית רבה, פ"ד, ס"ב) אז די שדים זענען באשאפן געווארן ערב שבת פארן זמן.

מען זעהט אז אין יעדע הויז איז דא קריגערייען ערב שבת, און דאס קומט פון די שדים און מזיקין וואס זענען דעמאלט'ס באשאפן געווארן, די גמרא דערציילט (גיטין נב.) אז עס געווען א שטוב ווי מען פלעגט זיך דארט קריגן יעדן ערב שבת, ביי רבי מאיר האט זיך דארט אריינגעזעצט און אזוי האט מען זיך מער נישט געקענט קריגן, און דערנאך האט מען געהערט א קול וואס דער שטן האט געזאגט אז רבי מאיר האט אים ארויס געווארפן פון די הויז.

דערפאר דארף מען זיין שטארק געווארענט נישט צו רעדן קיין איבריגע ווערער דעמאלט'ס, וואס דאס קען מאכן מחלוקת.

דאס זאגט דער תנא, ויש אומרים - דורכ'ן רעדן צופיל, אף המזיקין - צינד מען אן די צארן פון די מזיקין, און פון דעם ווערט מחלוקת.

(חסדי אבנות פרק ה' משנה ט')

זאג כאטש אז דו ווילסט נישט געבן...

לא יתן ולא יתנו אחרים

דער בעל שם טוב זי"ע פּרעגט (דגל מחנה אפרים, יתרו) אויב ער געבט נישט און ער וויל נישט אז אַנדערע זאלן געבן, פארן וואס רעכנט מען אים בכלל אריין אין די "נותני צדקה"? נאר עס זענען אַמאַל דא קאַרנע עשירים וואס האלטן נישט ביים געבן צדקה, און זיי שפילן ארום מיט דעם אַרימאן, "יעצט האב איך נישט, קום צוריק מאַרְגֶן", און דער אַרימאן מיינט געבען אז ער גייט עפּעס באקומען פון אים, אָבער ער דרייט זיך שטענדיג ארויס פון אים, און דער אַרימאן ווערט אינגאנצן אויסגעשפּילט.

וידער איז דא אַ צווייטער וואס ער וויל אויך נישט געבן, אָבער ער זאגט כאטש אָפּן פארן אַרימאן "איך האלט נישט ביים געבן", און דאס איז אויך אַ צדקה, ווייל אזוי ווייסט כאטש דער אַרימאן אז דער מענטש וועט אים נישט געבן, און ער וועט גיין צו אַנדערע.

דערפאר זאגט דער תנא, אז אויב ער זאגט כאטש ארויס אז ער וועט נישט געבן, איז דאס אויך איינער פון די "נותני צדקה".

(חסדי אבנות פרק ה' משנה ט"ז)

נייעס אינערהאלב

מוסדותינו הק

דינער השנתי געקרוינט געווארן מיט גרויס הצלחה

דעם פארגאנגענעם מוצאי שבת"ק איז פארגעקומען די ערשטע דינער לטובת מוסדותינו הקדושים, אינאיינעם מיט די סעודת ל"ג בעומר לכבוד התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי.

עס זענען זיך צוזאמגעקומען אלע עלטערן און תומכי המוסדות, מען האט זיך צוגעהערט צו די ווארימע דיבורים פונעם ראש הישיבה וואס האט ארויס געברענגט די געוואלדיגע חשיבות פון די תלמוד תורה און די מיידל שולע ווי מען געבט זיך אפ מיט די קינדער מיט גרויס איבערגעגענקייט.

א קינד איז נישט בלויז נאך א נומער, נאר מען לייגט אריין אין יעדעס קינד באזונדער א געשמאק און ליבשאפט צו תורה ומצות, מיט געקליבענע מלמדים און מחנכים יראי ה' וואס האבן נאר איין ציהל אז די קינדער זאלן אויפואקסן אמת'ע ערליכע אידן און זיין נאנט צום אייבערשטן, זיי זאלן שטענדיג וויסן און געדענקן אז דער אייבערשטער איז מיט זיי שטענדיג, אזוי ווי מען זעהט פון די מעשיות פון תפלה וואס יעדער קינד האט, זאכן וואס ער האט געבעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט געהאלפן, און דאס וועט בלייבן מיט זיי זייער גאנצע לעבן.

נאכן בענטשן האט מען געטאנצן און זיך געפריידט בהילולא דבר יוחאי.

תורתו מוגן לנו הוא מאירת עינינו!

מוהרא"ש שליט"א קערט זיך צוריק פון ארץ ישראל קומענדיגע וואך

נאכן וויילן אין ארץ ישראל פאר דריי וואכן צו מחזק זיין די ארטיגע אידן, וועט זיך מוהרא"ש שליט"א צוריק קערן די קומענדיגע וואך פון ארץ ישראל.

די קומענדיגע וואך וועט ווייטער פארגעמען די ליל שישי שיעור אזוי ווי געווענטליך.

מען קען מיטהאלטן די שיעורים און אויך שיעורים פון די פארגאנגענע יארן, אויף דעם קול ברסלב טעלעפאן ליין

212-444-9191

בזמן שהצדיק בערי הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה!

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון ב"ק מוהרא"ש שליט"א אויך קען מען מיטהאלטן יעדע וואך דעם שיעור מיט א ליווי הוק-אפ 212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר החתן מאיר רייניץ נ"י מתלמידי ישיבתנו הקדושה צו די שמחת תנאים למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד דורות ישרים ומבורכים, אמן

(חסדי אבנות פרק ה' משנה ט"ז)

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com